Registered No. M. 2330 'SIDDHANTHAM'
Vol. 32—No. 11



# சித்தாந்தம்

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத் திங்கள் வெளியீடு

'தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே'

மலர் 32 | விகாரி கார்த்திகை **1959** நவம்பர் | இதழ் 11

உள்ளுறை — பக்கம்



பத்திராசிரியர் : புலவர் - முருகவேள், எம்.ஏ., எம்.ஓ.எல்.
உதவிப் பத்திராசிரியர் : மு. நாராயணசாமி

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்
14, வாரன் ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை-4

ஆண்டுச் சந்தா ரூபா 3 தனிப்பிரதி அணா 4

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின்

# சமய வெளியீடுகள்

| | ரூ.ந.பை |
|---|---|
| திருமந்திரம்—2 பகுதிகள் —சித்தாந்த பண்டிதர், ப. இராமநாத பிள்ளை அவர்கள் விளக்க உரையுடன் | 18-00 |
| அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு —கயப்பாக்கம்-சதாசிவச் செட்டியார் உரை | 3-50 |
| சிவஞானபோதச் சிற்றுரையும் விளக்கமும் —ப. இராமநாத பிள்ளை | 5-00 |
| சிவஞானபாடியம் —உயர்ந்த பதிப்பு | 5-00 |
| திருவிளையாடற்புராணம் —மதுரைக் காண்டம், நாட்டார் உரையுடன் | 9-00 |
| பெரியபுராணம் —சுந்தரர் வரலாறு | 3-50 |
| பெரியபுராணம் —திருநாவுக்கரசர் வரலாறு | 3-25 |
| சிவஞானபோதப் பொழிப்புரை —கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை | 0-75 |
| திருவாசக விரிவுரை —மறைமலையடிகள் | 6-00 |
| சோமசுந்தர நாயகர் வரலாறு —மறைமலையடிகள் | 2-25 |
| மாணிக்கவாசகர் வரலாறும் காலமும் —மறைமலையடிகள் | 18-00 |

| | ரூ.ந.பை |
|---|---|
| தேவார ஒளிநெறிக் கட்டுரை —அப்பர் | 4-50 |
| —சம்பந்தர் | 5-00 |
| தணிகைமணி, வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை | |
| திருவிளையாடல் வசனம் | 4-00 |
| கந்தபுராண வசனம்—சு. அ. இராமசாமிப்புலவர் | 5-00 |
| கம்பராமாயண வசனம் —சு. அ. இராமசாமிப் புலவர் (இருபகுதிகள்) | 10-00 |
| வில்லிபாரத வசனம் | 5-00 |
| சீவகசிந்தாமணி வசனம் | 6-25 |
| சிவன் —ந. சி. கந்தையா | 1-00 |
| தமிழர் சமயம் —கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை | 2-00 |
| சிவஞானசித்தியார் ஆராய்ச்சி —ந. சிவகுருநாத பிள்ளை | 1-75 |
| பிள்ளைத்தமிழ்க் கொத்து | 5-00 |
| மணிவாசகப்பெருமான் வரலாறு | 1-75 |
| சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வரலாறு | 2-25 |
| அப்பர் சுவாமிகள் வரலாறு | 1-75 |
| சேக்கிழார் சுவாமிகள் வரலாறு | 1-50 |
| தாயுமான சுவாமிகள் வரலாறு | 2-25 |

விரிவான பட்டியலுக்கு எழுதுங்கள் :

**திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய**

**சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,**

***1/140, பிராட்வே, சென்னை-1***

Reg. M. 2330

உ
சிவமயம்

# சித்தாந்தம்

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாளியைஉள் நாடு

மலர் 32 | விகாரி கார்த்திகை 1959 நவம்பர் | இதழ் 11

## திருக்கோவையார்*

(முருகவேள்)

**மா**ணிக்கவாசகப் பெருமான் அருளிச் செய்த திருவாசகம் திருக்கோவையார் என்னும் இருபெரு நூல்களும், நம் தமிழ்மொழிக்கண் உள்ள அரும்பெறல் நூல்களுள் முதன்மைச் சிறப்பிடம் பெறுதற் குரியனவாய்ப் பெரும் புகழ் வாய்ந்து திகழ்வனவாகும். திருவாசகம் மாணிக்கவாசகரின் அயரா அன்பின் திறனை விளக்குகிறது; திருக்கோவையார் அவர்தம் அளப்பரிய புலமை யறிவின் பெற்றியினைப் புலப்படுத்துகின்றது. சிவபெருமானின் அருள் நலங்களைப் புகழ்ந்து பாடிப் போற்றுகின்றது திருவாசகம்; நமது அருமைச் செந்தமிழ் மொழியின் அகப்பொருள் இலக்கண நலங்களைத் திறம்படத் தெளித்துணர்த்தித் தேற்றுகின்றது திருக்கோவையார்! மாணிக்க வாசகப் பெருமானின் சிவபத்திச் சிறப்பினையும் சிவானுபவத் திறங்களையும் திருவாசகத்தால் உணரலாம்; நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும் பாடல் சான்ற பண்டைச் சங்க காலப் புலநெறி வழக்கின் இயல்புகளைத் திருக்கோவையார் நமக்குத் தெள்ளிதிற் புலப்படுத்தும்! திருவாசகம் சிவநெறித் திருநூல்; திருக்கோவையார் செந்தமிழ்ப் பெருநூல்! திருவாசகம் தெவிட்டாத தேனையனைய சிறப்பினை

* திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்கோட்டையில் 4-10-59 ஞாயிறன்று நிகழ்ந்த திருவாசக விழாவிற் பேசியதனைத் தழுவியது.

யுடையதெனின், திருக்கோவையார் அத்தேனிடை யூறிய தெய்வநலம் செறிந்த செந்தமிழ் அமிழ்தம் போல்வதாகும்.

" தண்டமிழின் மேலாந் தரம்" எனத் தகுந்த பெருஞ் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளிரும் திருவாசகம் திருக்கோவையார் என்னும் இவ்விரு பெருநூல்களும், சங்ககால இலக்கியங்களுக்கும் பிற்கால நூல்களுக்கும் இடையே, ஓர் எல்லைக்கல் போல விளங்கும் மேம்பாடு மிக்கன. பிற்காலக் கவிதை வகைகள் பலவும் தோன்றுவதற்கு வழி வகுத்துக் காட்டிய கழிபெருஞ் சிறப்பினவாய், அவற்றினின்றும் ஓரளவு வேறுபட்டுச் சிறந்த பொருளும் போக்கும் நடையும் அமைப்பும் உடையனவாய், புதுமையும் பழமையும் பொருந்தக் கலந்த பொலிவும் வளமும் மிக்க மாட்சிமையவாய், இவ் விருபெரு நூல்களும் தெய்வநலம் செறிந்து வீறுற்று விளங்கித் திகழ்கின்றன.

திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் தத்தம் துறையில் தனிப்பெரு மாட்சிமை சான்றவை. இரண்டும் கவிதை யுலகில் தந்நிகர் அற்றுத் தலைசிறந்து திகழ்பவை! கவிதை என்பது கவிஞனின் உள்ளத்தில் இயல்பாகப் பொங்கி எழும் ஆற்றல் மிக்க உணர்ச்சிப் பெருக்கமே யாகும். ("Poetry is the spontaneous overflow of powerful feelings.") கவிஞனின் உள்ளத்தில் உணர்ச்சிகள் பொங்கி எழும்போதே, அவை விரைந்து கவிதையாக மலர்வதும் உண்டு. அன்றி, ஒரோ ஒருகால் அவை கவிஞனின் உள்ளத்திலேயே பன்னாள் ஊறிக் கிடந்து "மெல்லவே கரு இருந்து" தெளிந்து வெளிப்படுவதும் உண்டு. ("Poetry takes its origin from emotion recollected in tranquility"—Wordsworth.) இவ்விருதிறக் கவிதைகளுக்கும் முறையே திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும். மாணிக்கவாசகரின் உள்ளத்தில் இயல்பாகப் பொங்கி யெழுந்த பத்திமை யுணர்ச்சி திருவாசகம் என்னும் தெய்வீகக் கவிதையாக வெளிப்பட்டது. அதனைத் தங்கு தடையின்றிப் பொங்கிப் பெருகி இழுமென இழிதரும் திருக்குற்றால மலை யருவிக்கு ஒப்பிடலாம். "சிறைபெறு நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயும் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே" என மாணிக்கவாசகர் தாமே அருளிச் செய்திருத்தல் ஈண்டுக் கருதுதற்

குரியது. திருக்கோவையார் இரண்டாம் வகைக் கவிதைகளைச் சேர்ந்தது. பெருக்கெடுத்து ஓடிவரும் வெள்ளத்தை அணைகோலித் தேக்கிக் கால்வாய்கள் பலப்பல கவினுற வகுத்து, அவற்றின் வழியே வயல்களுக்குப் பயனுறப் பாயவிடும் மேட்டூர் அணைத் திட்டம் போன்றது திருக்கோவையார்!

கவிதைகள் எல்லாம் கவிஞனின் பலதிற அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுவனவாகும். கவிஞனின் அனுபவமாகிய அகவுணர்ச்சிகளைச் சொற்களின் வடிவில் மாற்றித்தரும் மொழிபெயர்ப்பே கவிதைகள் என்பர் அறிஞர். ("Poetry is the translation of experience into language.") கவிஞன் தனது அனுபவங்களைத் தன்னியல்பில் தன்னை அறியாமலே, "எனைநான் என்பதறியேன் பகல்இரவு ஆவதும் அறியேன் மனவாசகங் கடந்தான்எனை மத்தோன்மத்தன் ஆக்கினன்" என்றாற் போல, தன்வய மிழந்து வெளியிடுவதும் உண்டு. தனது அனுபவங்களைப் பிறர்க்கும் இனிதெடுத் தியம்பிப் புலங்கொள உணர்த்தி, அவற்றை மற்றையவர்களும் அடையச் செய்தல் வேண்டும் என விரும்பி வெளியிடுவதும் உண்டு. ("Poetry does not merely tell us what a man experienced, it makes his very experience itself live again in our minds, by means of the incantation of its words"—L. Abercrombie.) முன்னைய வகைக்குத் திருவாசகமும், பின்னைய வகைக்குத் திருக்கோவையாரும் தலைசிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்கள் எனலாம். "நான் தனக்கு அன்பின்மை நானும் தானும் அறிவோம்" என்றாற் போல, இறைவனுக்கும் மாணிக்கவாசகருக்கும் இடையே நிலவிய தொடர்புகள் பற்றிய உணர்ச்சிகளைத் தன்னியல்பில் வெளியிடுவது திருவாசகம்! திருக்கோவையாரோ, "யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்" என்னும் பேரருட் பெற்றி பற்றித் தாம் நுகர்ந்த இறையருள் இன்ப நலங்களை, மன்பதைக் கெல்லாம் நன்கினி தெடுத்துரைத் துணர்த்தி, "கடுத் தின்னுதானைக் கட்டி பூசிக் கடுத் தீற்றிய வாறு போல" உலகை உய்வித்தற் பொருட்டு இயற்றப் பெற்றதாகும். வேறொரு வகையாற் கூறலுறின், மாணிக்க வாசகரால் தம்முயிர்க்குறுதி வேண்டிப் பாடப் பெற்றது

திருவாசகம் எனவும், உலகுயிர்கட்குறுதிவேண்டிப் பாடப் பெற்றது திருக்கோவையார் எனவும் கூறலாம்.

திருவாசகம் மாணிக்கவாசகரின் பத்திமை வாழ்வின் பலதிறப் படிநிலைகளையும் பளிங்கென விளங்கக் காட்டுகின்றது. மாணிக்கவாசகரின் பலவகை மனநிலை அலைவுகள், கையறவு, உணர்ச்சித் தடுமாற்றம், அமைதியின்மை, எசறவு என்பன பலவற்றையுங்கூட நாம் திருவாசகத்தின்கண் ஒரோவழி ஆங்காங்குக் காணலாம். ("Thiruvasakam depicts in beautiful hymns the progress of the soul........., its first awakening, its joy and exaltation, waywardness and despondency, struggle and unrest, the peace and the joy of union."—Dr. G. U. Pope) ஆனால், திருக்கோவையாரோ "சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட அத்தன் எனக்கு அருளிய வாறு ஆர் பெறுவார்? அச்சோவே!" என்றாற்போல, இறையருளைக் "காழில் கனி" எனலாம்படிக் குறைவறப் பெற்றொளிர்ந்த நிறைபெரும் இன்ப நிலையின் உச்சியினின்று பாடப் பெற்றதாகும்.

" அயில்முகக் குலிசத்து அமரர்கோன் நகரும்,
அளகையும் என்றிவை அயனார்
பயிலுறவு உற்ற படிபெரும் பான்மை
இப்பெருந் திருநகர் படைத்தான் "

என்புழி, இந்திரனின் அமராவதியையும் குபேரனின் அளகாபுரியையும் முதற்கண் படைத்துப் பயின்றுகொண்டு, அதனாற் கைவந்த திறம்பற்றியே, பின்னர்ப் பிரமன் அயோத்தி நகரை அழகுறப் படைத்தான் என, அயோத்தி நகரின் அளப்பரும் சிறப்பைக் கம்பர் கவிநலம் அமையப் பாடியவாறு போலவும்; 'முதற்கண் வலியனவற்றை வயமாக்கிப் பயின்றுகொண்டு, அதன் பின்னரே இறைவன் என்னை ஆட்கொண்டான். கல்லை மென்கனியாக்கும் விச்சை கொண்டே என்னைத் தன் கழற்கு அன்பன் ஆக்கினான். என்னைத் தனக்கு அடிமை கொள்ளுதல் காரணமாகப் பிறிதொன்றின்மேல் இட்டுக் கல்லை வளைத்தான். கல்லினும் வல்லெனும் என் நெஞ்சத்தை வளைத்தல் காரணமாக, முதற்கண் பயின்று பழகிக் கொண்டதேயன்றித்

தனக்கொரு பகையுண்டாய்ச் செய்ததன்று' என்னும் கருத்தில், "தெவ்வரை மெய்யெரி காய்சிலை ஆண்டு,என்னை ஆண்டு கொண்ட செவ்வரை மேனியன்" எனத் தாமே பாடி யருள்வது போலவும்; மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் பாடித் தேர்ந்து கைவரப்பெற்ற சிறந்த சிவஞானத் தெளிவின் முதிர்விற் பாடியருளியதே திருக்கோவையார் எனின், அதன் அருமை பெருமைகளை யாம் என்னென்பேம்! "யாவையும் பாடிக் கோவை பாடுக" என வழங்கும் அறிஞர்களின் உரையும் ஈண்டு அறிந்தின்புறற்பாலது.

இனி, வேறு சிலவும் ஈண்டுக் கருதுதற்குரியன. காலத்தைப் படைப்பவனும் காலத்தாற் படைக்கப்படுபவனும் கவிஞன் (" A great poet is the creator and creature of his age"—W. H. Hudson) என அறிஞர்கள் கூறும் கூற்று, மாணிக்கவாசகருக்கும் பொருந்துவதாகும். அவர்தம் காலத்திற் "புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயம் தத்தம் மதங்களில் தட்டுளுப்புப்பட்டு நின்றன."

" ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின.
ஆத்தம் ஆனார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்.
விரத மேபா மாகவே தியரும்
சாதம் ஆகவே சாத்திரம் காட்டினர்.
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்.
மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்
சண்ட மாருதம் சுழித்தடித் தாஅர்த்து,
உலோகா யதனெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிடம் எய்தி,
அதிற்பெரு மாயை எனைப்பல சூழ்ந்தன."

தமிழகத்தின் பொற்காலம் எனத் தகுந்த சங்க காலம் முடிவடைந்து கொண்டிருந்தது. சங்ககால நூல்களும் பழக்க வழக்கப் பண்பாடுகளும் சிதைந்து சீரழிந்துகொண்டிருந்தன. தமிழ் நாட்டில் வேற்றுவரும் வேற்றுக் கொள்கைகளும் நுழைந்து புகுந்தமையாற் பல பெருங் குழப்பங்கள் மக்கள் மனத்தில் நிகழ்ந்துகொண் டிருந்தன. மாணிக்கவாசகர் சங்க இலக்கியங்களை நன்கு பயின்றவர்,

சங்கப் புலவர்களையும், அவர்கள் வளர்த்த "தண்ணர் தமிழ்" மொழியையும் பெரிதும் விரும்பிப் போற்றியவர். சங்கத் தமிழில் அவர்க்கு இருந்த ஈடுபாட்டினை "உயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்த ஒண்தீந் தமிழ்" எனப் போதரும் அவர் தம் பாராட்டுரை கொண்டு தெளியலாம்.

அத்துணைப் பெருநலஞ் சான்ற சங்ககால நாகரிகமும் பண்பாடும் இலக்கியங்களும் பிற சிறப்புக்களும் சிதைந்து சிரழியத் தலைப்பட்டமைக் குரிய காரணம் யாதென மாணிக்கவாசகர் ஆராய்ந்திருத்தல் கூடும்! சங்ககாலத் தமிழ் மக்கள் தூய காதல் வாழ்வைப் போற்றி ஒழுகினர். அக் காதல் வாழ்வில் நாளடைவில் "பொய்யும் வழுவும்" புகுந்தன. மக்களிடையே தீயொழுக்கங்கள் பரவின. சங்ககாலத் தூய காதல் வாழ்வு, பிற்றை நாளிற் றீய காமக் களியாட்டங்களாக மாறின போலும்! மிகச் சிறந்து விளங்கிய கிரேக்க உரோம நாகரிகங்கள் எல்லாம் 'மருங் கறக் கெட்டு' மாய்ந்து மறைய நேர்ந்தமைக்கு, அந் நாட்டு மக்கள் வளம் நிறைந்த செல்வச் செருக்கிலும் வரம்பிகந்த காமக் களியாட்டங்களிலும் தீய செயல்களிலும் ஈடுபட்டுழலத் தலைப்பட்டமையே ஒரு பெருங் காரணமாதலை அறிஞர்கள் அனைவரும் கூறக் கேட்கின்றனம் அல்லமோ?*

---

*"Despot succeeded despot, each rivaling each in cruelty. Claudius had his wife, Messalina, murdered; Nero, his mother, Agrippina; Commodus, his sister and his wife; Caracalla, his brother. Such gentle attentions appear to have been the rule in the imperial families. To make up for this, out of the fifty emperors who occupied the throne in the first three centuries of the regime thirty-seven died violent deaths—were poisoned, beheaded, stabbed, had their throats cut, or committed suicide. They were the victims of their relations, their wives, their mistresses, their soldiers, or—themselves. The Roman Principate was to offer an inexhaustible supply of subjects for the tragic writers of future centuries......Vice was everywhere in the ascendant. The most

அத்தகைய இழிநிலை தமிழ்நாட்டுக்கும் எய்துதல் ஆகாது எனப் பெரிதும் மாணிக்கவாசகர் மனக்கவற்சி யுற்றனர் போலும்! அதன் விளைவாகத் தமிழகத்தையும் உலகத்தையும் திருத்தி உய்வித்தற்கு எழுந்ததே திருக்கோவையார் எனலாம்.

திருக்கோவையாரின் சிறப்பினைக் குமரகுருபர சுவாமிகள் தாம் பாடியருளிய சிதம்பர மும்மணிக் கோவையின்கண், "காமஞ் சான்ற ஞானப் பனுவல்" என்னும் பொருள் பொதிந்த தொடரால் போற்றிப் பாராட்டுகின்றார். அப் பாராட்டுரை ஆழ்ந்த பெருங்கருத்து அமைந்ததாகும். சங்க நூல்களிற் 'காதல்', 'காமம்' என்னும் இரு சொற்களும் பெரும்பாலும் ஒத்த பொருளிலேயே இழிவுக் குறிப்பின்றி விரவி வருகின்றன. தொல்காப்பியர் அவ்விரண்டினையும் தூய பொருளிலேயே வழங்கியுள்ளார். திருவள்ளுவர் 'காமம்' என்னும் சொல்லைக் காமத்துப்பாலுள் நல்ல பொருளிலேயே ஆண்டிருக்கின்றார். ஆயினும், அவர் "காம வெகுளி மயக்கம்..." என்புழி அதனைத் தீய குறிப்பினும் பெய்துள்ளார். பரிபாடல் "காதற் காமம் காமத்துச் சிறந்

---

"enlightened" of the emperors, Trajan and Hadrian, practiced forms of sexual indulgence which are usually regarded as unmentionable, though Catullus hymned them in verse. Luxury and irreligion gave strength to debauchery. Rome had ceased to believe in anything, except, perhaps, in quacks and fortunetellers...Atheism and superstition flourished in Rome of the decadence.

—*The History of the World*, *Rene Sedillot*.

"When the ruling group and the society as a whole relax their sexual code, within three generations there is usually a cultural decline, as was the case in the later stages of the Babylonian, the Persian, the Macedonian, the Mongol, the Greek, and the Roman civilizations, as well as at the end of the Old and the Middle Kingdoms and of the New Empire, and during the Ptolemic period in Egypt.

—*Call For Sane Sex Order*, *Dr. P. A. Sorokin*.

தது" என அதனைப் பாகுபாடு செய்து பாடிக் காட்டுகின்றது. குறுந்தொகையின்கண்,

"காமம் காமம் என்ப காமம்
அணங்கும் பிணியும் அன்றே..." (136, 204)

என வரும் பாடல்களால், மக்களிடையே காமம் நன்றெனவும் தீதெனவும் இரு வேறு முரண்பட்ட கொள்கைகள் நிலவியமை தெளியப்படும். சொற்களும் அவை குறிக்கும் பொருள்களும், மக்களின் மனநிலைக் கேற்ப உயர்ந்தும் இழிந்தும் திரிபெய்துதல் இயல்பு. காலப் போக்கில் காதலும் காமமும் போன்ற சொற்கள் இழிபொருள் எய்தியமை, மக்கள் மனநிலையும் ஒழுக்க நிலையும் இழிவெய்தியமையினையே இனி துணர்த்தும் சான்றாகும். மக்களுள் ஒரு சாரார் காம வுணர்வை அறவே கடிய முயலுகின்றனர். மற்றொரு சாரார் அதன் வயப்பட்டொழுகி வருகின்றனர். இரு சாராரும் இருவேறு கோடியில் நிற்றலின், மாணிக்கவாசகர் அவ்விரு சாரார்க்கும் இடைநின்று பொதுவழி - புதுவழி ஒன்று கண்டார்.

"பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்பமாய் அங்கே
முற்ற வரும்பரி சுந்தீபற
மூளையாது பந்தமென் றுந்தீபற"

என்றாற் போலக் காதல் உணர்ச்சியோடு கடவுளுணர்ச்சியைக் கலந்து பாடினார். காமச் சுவையும் ஞானப் பொருளும் அமையத் தமது திருக்கோவையார் நூலை இயற்றினார். சங்ககாலப் புலவர்கள் தமது பாடல்களிற் காதலுணர்வைப் பாடிச் சென்றனராக, நம் மாணிக்கவாசகப் பெருமான் காதலுணர்வோடு கடவுளுணர்வையும் கலந்தியைத்து நலந்திகழப் பாடியருளிய திறன், அறிஞர் அனைவர்க்கும் ஆராப் பெருவிருந்து ஆவதாகும்.

சங்கந் தரும்முத்தி யாம்பெற வான்கழி தான்கெழுமிப்
பொங்கும் புனற்கங்கை தாங்கிப் பொலிகலிப் பாறுலவு
துங்கம் மலிதலை யேந்தலின் எந்திழை தொல்லைப்பன்மா
வங்கம் மலிகலி நீர்தில்லை வானவன் நேர்வருமே.

புரங்கடந் தானடி காண்பான் புவிவிண்டு புக்கறியா
திரங்கிடெந் தாய்என் றிரப்பத்தன் ஈரடிக் கென்னிரண்டு

காங்கள்தந் தான்ஒன்று காட்டமற் றுங்கதும் காட்டிடென்று
வாங்கிடர் தான்தில்லை அம்பல முன்றில்அம் மாயவனே.

ஓங்கும் ஒருவிடம் உண்டம் பலத்தும்பர் உய்யஅன்று
தாங்கும் ஒருவன் தடவரை வாய்த்தழங் கும்அருவி
வீங்கும் சுனைப்புனல் வீழ்ந்தன் றழுங்கப் பிடித்தெடுத்து
வாங்கும் அவர்க்கறி யேன்சிறி யேன்சொல்லும் வாசகமே.

நாய்வயின் உள்ள குணமுமில் லேனைநற் றொண்டுகொண்ட
தீவயின் மேனியன் சிற்றம் பலமன்ன சின்மொழியைப்
பேய்வயி னும்அரி தாகும் பிரிவெளி தாக்குவித்துச்
சேய்வயிற் போந்தநெஞ் சேஅஞ்சத் தக்கதுன் சிக்கனவே.

---

# அறனும் அன்பும்

(முரு. பழ. இரத்தினம் செட்டியார்)

" அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை."

—திருக்குறள் - "அன்புடைமை" - 6.

இந்தக் குறளுக்குப் பரிமேலழகர் அரியதோர் உரை எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் பரிமேலழகர் உரைக்கு மாற்றுரை சொல்வதில் இப்பொழுது அதிக ஆர்வம் காட்டப் படுவதால் இன்றைய எழுத்தாளர்களும் திருக்குறள் விரிவுரையாளர்களும் இதற்கு வேறு பல உரைகள் கூறி வருகின்றனர். நாம் இங்கு முதலில் மாற்றுரைகளை ஆராய்ந்து அப்புறம் பரிமேலழகர் உரையைக் கவனிப்போம்.

மாற்றுரை (1) " அறத்திற்கு மட்டும்தான் அன்பு துணைசெல்லும் என்று கூறுபவர்கள் அறியாதவர்கள். தீமையான செயல்களுக்கும் அன்பேதான் அடிப்படைத் துணையாகும்."

இங்ஙனம் உரை சொல்பவர்கள் இது பொருந்தும் என்பதற்கு அடியில் வருமாறு காரணம் காட்டுகிறார்கள்:—

" நோய்வாய்ப்பட்ட தாய்க்கு மருந்து வாங்கப் பணமில்லாத ஓர் ஏழை மகன் பிறர்க்குரித்தான ஒரு பொருளைத் திருடுகிறான். அவன்செயல் தீயதாக இருப்பினும் தாயிடத்துக்கொண்ட அன்பே அவனை இச்செயலில் ஈடுபடுமாறு

செய்கிறது. எனவே தீய காரியங்களுக்கும் அன்பேதான் அடிப்படைக் காரணமாக அமைகிறது என்பது இதனல் பெறப்படுகிறது."

இவ்வுரையை ஆதாரமாக வைத்துத்தான் 'கல்கி' 'கள்வனின் காதலி' என்னும் கதையைத் துவங்கி இருக்கிருர். பலர் இவ்வுரை பொருந்தும் என நினைக்கிருர்கள்.

தீமைக்கு அன்பு துணையாகச் சில சமயங்களில் செல்லும் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனல் எல்லாத் தீய காரியங்களுக்கும் அன்பே காரணம் எனக் கூறமுடியுமா? தாய்க்கு மருந்து வாங்குவதற்காகத் திருடுபவனும் இருக்கிருன்; சாராயம் வாங்கப் பணமில்லாமல் திருடுபவனும் இருக்கிருன். உலகியலில் பெரும்பாலும் பொருமை, பகைமை, வெகுளி, வெறுப்பு, ஆசை, வெறி ஆகியவை காரணமாகவே மறச்செயல்கள் நடைபெறுகின்றன. அன்பு காரணமாக நடைபெறும் மறச்செயல்கள் மிகக் குறைவு. சிறுபான்மை அன்பு காரணமாக மறச்செயல்கள் நிகழ்வதை வைத்து மறத்திற்கும் அஃதே துணை என வரையறை செய்வது பொருந்துமா? "அஃதே" என்பதிலுள்ள ஏகாரம் எல்லா மறச்செயல்களுக்கும் அன்பே துணை எனப்பொருள் கொள்ளவேண்டிய நிலையில் அமைந்திருக்கிறது. ஒரோவழி அன்பு காரணமாக மறம் நிகழ்வதுண்டு என்பதைக் காட்டுவது வள்ளுவர் கருத்தாக இருக்குமானல், "அஃதே துணை" என இவ்வளவு அழுத்தமாகக் கூறியிருக்கமாட்டார். அறத்திற்கே அன்பு சார்பு எனச் சொல்பவர்கள் அறியாதவர்கள் என்று முதலடிக்குப் பொருள் சொன்னேமானல் அடுத்த அடியில்வரும் "அஃதே" என்பதிலுள்ள ஏகாரம் துணிவைக் காட்டும் தேற்றப்பொருள் தருமே அன்றி அசையாகப் பொருளின்றி நிற்காது. ஆகவே எல்லாத் தீமைக்கும் அன்பே அடிப்படை என்ருல்தான் இந்தப் பொருள் பொருந்தும். பெரும்பான்மை அவா, வெகுளி, அழுக்காறு முதலியனவே தீமைக்கு அடிப்படை என்பதைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை. ஒரு வேளை இந்த உரையைச் சொல்பவர்கள் அவா, வெகுளி முதலியன அன்பின் மாற்றுருவங்கள் என்று விவாதிக்க முயலலாம். நம் உள்ளத்தில் சத்துவ குணம் மேலிட்டு நிற்கும்பொழுது தோன்றுவது அன்பு; ரஜோ, தமோ குணங்கள் மேலிட்டு

நிற்கும்பொழுது தோன்றுவன வெகுளி, அவா முதலியவை. திரு. வி. கலியாண சுந்தரனுர் அவர்கள் இதனை இன்னும் நன்கு விளக்கிப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்கள் .—

"அறியாமையின் விளைவு அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, முதலியன, அறிவின் விளைவு அன்பு, அருள், பொறுமை முதலியன."

—திருக்குறள் விரிவுரை - பக்கம் 120.

அறியாமையில் விளையும் அவாவும் அறிவில் விளையும் அன்பும் ஒன்றுக்கொன்று மறுதலையாய் இருப்பதால் ஒரே குணத்தின் மாற்றுருவம் எனக் கூறமுடியாது. எனவே அன்பு வேறு; ஆசை வேறு. எல்லாம் ஒன்றென்றுல் அறம், மறம் என்னும் வேறுபாடே அர்த்தமற்றதாகிவிடும்; அறநூற்கள் எழுதவேண்டிய அவசியமும் இல்லாமற் போகும்.

மறச் செயல்கள் பெரிதும் அன்புக்கு மாறுபட்ட குணங்களையே காரணமாகக்கொண்டு நிகழ்வதால், "மறத்திற்கும் அஃதே துணை" என்னும் அடிக்குச் சொல்லும் இந்த உரை பொருந்துமாறில்லை.

மாற்றுரை (2) "மகன் பிழை செய்தால் அவன் திருந்தவேண்டும் என்பதற்காகத் தந்தை அவனைத் தண்டிக்கிறுர். அவர் செய்யும் தண்டனை கொடுமையாக இருப்பினும், அன்பு காரணமாகவே அவர் அத்தண்டனையைச் செய்வதால் மறத்திற்கும் அன்பே துணை என்று கூறுவது பொருந்தும். ஆண்டவன் பாவிகளைத் தண்டிப்பதை மறக்கருணை என்று சொல்கிறோம். இதனைத்தான் "மறத்திற்கும் அஃதே துணை" என்னும் அடி குறிப்பிடுகிறது."

இந்த உரை சிறிது பழமையானது என்பதைப் படிக்கும் பொழுதே அறிந்து கொள்ளலாம். ஏனெனில் புதிய உரைகாரர்கள் இறைவனின் மறக்கருணை பற்றிப் பேச மாட்டார்கள். சிவஞான சித்தியாரில் அருணந்தி சிவம் "தந்தை பிழைசெய்த மகனைத் தண்டிப்பது செயல் வகையால் துன்பமாக இருப்பினும் கருத்து வகையால் அன்பேயாதல்போல இறைவன் நாம் செய்யும் தீவினைகளுக்காக

நம்மைத் தண்டிப்பதும் அருளேயாகும்'' எனக் கூறியிருக்கிறார். இதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்த உரை எழுந்திருக்கிறது. ஆனால் தந்தையும் இறைவனும் இயல்பிலே அன்பு மிகுந்தவர்கள்; அவர்கள் நம்மைத் தண்டித்தால் நாம் திருந்தவேண்டும் என்னும் நல்நோக்கொடு செய்திருப்பார்கள் என்பதைச் சந்தேகம் இன்றி ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் உலகில் எத்தனையோ பேர் நம் முன்னேற்றம் கண்டு அழுக்காறுற்று, நம்மை அழித்துவிட வேண்டும் என்னும் நோக்கொடு நமக்குத் துன்பம் விளைவிப்பதைப் பார்க்கிறோம்; உலக வரலாற்றில் எத்தனையோ அரசர்கள் நல்லவர்களைப் பிடித்துச் சிறையிலிட்டுத் தண்டித்திருப்பதைக் காண்கிறோம். அங்ஙனம் இருக்கத் தண்டனைக்கெல்லாம் அன்பே காரணம் எனக் கூறமுடியுமா? ஆகவே இந்த உரையையும் நாம் ஏற்பதற்கில்லை.

> மாற்றுரை (3) "அறத்திற்கு மட்டும் தான் அன்பு துணை என்று சொல்பவர்கள் அறியாதவர்கள்; வீரத்திற்கும் அன்பேதான் துணை ஆகும்."

திரு. டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்கள் இந்த உரையைக் கூறியிருக்கிறார். புதிய உரையாக ஏதேனும் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக இந்த உரை சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றே நினைக்கவேண்டியதிருக்கிறது. வீரம் என்பது அறத்தின் கூறுகளில் ஒன்று. பத்துப்பேரைக் கொலை செய்துவிட்டுப் பொருள்களை அபகரித்துச் செல்வதை நாம் வீரம் என்று சொல்வதில்லை. நாட்டிற்காகவோ, கொள்கைக்காகவோ, தன்னையோ பிறரையோ காப்பாற்றுதற்காகவோ நேரான வழியில் போராடி உயிர் விடுவதையோ அல்லது வெற்றி காண்பதையோதான் வீரம் என்று கூறுகிறோம். ஆகவே "மறம்" என்னும் சொல் அறநோக்கோடு போராடும் பொழுதுதான், "வீரம்" என்னும் பொருள் தரும்; அறக்குறிக்கோள் ஒன்றுமில்லாத பொழுது "மறம்" என்பது "மூர்க்கம்" எனப் பொருள்படும். எனவே அறத்தின் கூறுகளில் ஒன்றாகிய வீரம் என்பதை இவ்விடத்தில் இழுத்துப்போட்டுப் பொருள் சொல்வதில் கருத்தே இல்லாமற்போகிறது. "அறத்திற்கே அன்பு துணை என்று சொல்பவர்கள் அறியாதவர்கள்; அறத்தின் கூறுகளில் ஒன்றாகிய வீரத்திற்கும் அன்பேதான் துணை" எனக் கூறுவது முன்

னடியில் சொன்னதையே பின்னடியில் திருப்பிச்சொன்ன தாகுமன்றி அறத்திற்கு மாறுபட்ட மறத்திற்கும் அஃதே துணை என்பதற்குப் பொருள் சொன்னதாகாது.

> மாற்றுரை (4) "அறத்திற்கு மட்டுமே அன்பு துணையாகும். மறத்திற்கும் அஃதே துணை என்று சொல்பவர்கள் அறியாதவர்கள்."

இந்த உரையை நாமக்கல் கவிஞர் திரு. வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

"அறத்திற்கே அன்பு சார்பு" என்னும் அளவில் நிறுத்தி, "என்ப அறியார்" என்னும் சொற்களைப் பின்னடியில் கொண்டுவந்து சேர்த்து, "மறத்திற்கும் அஃதே துணை என்ப அறியார்" எனப் பொருள் கூறியிருக்கிறார்கள். இங்ஙனம் பொருள் சொல்வதில் தவறில்லை. செய்யுட்களில் வரும் சொற்களைப் பிரித்துக் கூட்டி உரை சொல்ல உரிமை உண்டு. ஆனால் கருத்து வகையால் இந்த உரை சிறப்புடையதெனக் கொள்ள முடியவில்லை. அறத்திற்கு மட்டும்தான் அன்பு சார்பு என வரையறை செய்தால், ஒரோவழி அன்பு காரணமாக நடைபெறும் மறச் செயல்களுக்கு என்ன சமாதானம் சொல்வது? அன்பு காரணமாக அச்செயல்கள் நடைபெறவில்லை என விவாதிக்க முயல்வது இரக்கமற்ற தன்மையைக் காட்டுமே அன்றி உண்மை நிலையை உணர்ந்து பேசுவதாகாது. அன்பு காரணமாக நடைபெறும் தீச்செயல்களை நாம் அங்கீகரிக்க முடியாதென்றாலும் அவற்றை அநுதாபத்தோடு நோக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த அநுதாப உணர்ச்சி இல்லாவிட்டால் அறம் என்பதே வெறும் ஆடம்பரத்திற்காகப் பேசப்படும் தத்துவமாகிவிடும். அறத்திற்கே அன்பு சார்பு என வரம்பு கட்டி, மறத்திற்கும் ஒரோவழி அன்பு துணைசெல்லும் என்று சொல்பவர்களை அறியாதவர்களென்று சொல்லிவிட்டால், அநுதாப உணர்ச்சி தோன்றுவதற்கே இடமில்லாமற் போய்விடும். எல்லாத் தீயசெயல்களுக்கும் அன்பே துணை என வரையறை செய்து சொல்வது பொருந்தாது என முன் குறிப்பிட்டோம். அதேபோல அறத்திற்கு மட்டும்தான் அன்பு சார்பு என வரையறை செய்யும் இந்த உரையும் பொருந்தாது எனக் குறிப்பிட விரும்புகிறோம்.

இனிப் பரிமேலழகர் உரையைக் கவனிப்போம். அவர் உரை வருமாறு :—

"அன்பு துணையாவது அறத்திற்கே என்று சொல்லுவர் சிலர் அறியார்; ஏனை மறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது."

ஒருவன் செய்த பகைமை பற்றி உள்ளத்து மறம் நிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக் கருதி அவன்மேல் அன்பு செய்ய அது நீங்குமாதலின், மறத்தை நீக்குதற்கும் துணையாம் என்பார், 'மறத்திற்கும் அஃதே துணை' என்றார், "துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார்" என்புழிப் போல."

"அறத்திற்கு மட்டும்தான் அன்பு துணை எனச் சொல்பவர்கள் அறியாதவர்கள்; மறத்தை நீக்குவதற்கும் அன்பேதான் துணை" என்பது பரிமேலழகர் உரையின் கருத்து.

நம் உள்ளத்தில் பகைமை உணர்ச்சி மேலிட்டு நிற்கும்பொழுது அதனை நீக்குதற்கு ஒரேவழி நமக்குத் தீங்கு இழைத்தார்மீது அன்பு கொள்ளுவதேயாகும். அங்ஙனம் அன்பு கொள்ளும்போது நம் உள்ளத்தில் எழுந்த மற உணர்ச்சி நீங்குவதோடு நம்மீது பகைமை காட்டினர் நெஞ்சத்தும் அவ்வன்புணர்ச்சி நெகிழ்ச்சியை உண்டு பண்ணி நிரந்தர நேசம் ஏற்பட வழி செய்யும். உள்ளத்துள் அன்புணர்ச்சியை வளரவிடாது தீமை புரிந்தார்மீது பகைமைகொண்டு நாமும் பதிலுக்குத் தீமை புரிந்தோமானல் மேன்மேலும் தீமை பெருகுமே அன்றி அமைதி ஏற்படாது. "அன்பு அற உணர்ச்சி உள்ள இடத்தில்தான் பயன் படும். பலாத்காரம் தாண்டவமாடும் இடத்தில் பதிலுக்குப் பலாத்காரத்தைக் கைக்கொண்டால்தான் அடங்குமே அன்றி அன்பைக் கடைப்பிடித்தால் அஃது அடங்காது" எனச் சொல்பவர்கள் உலகில் உண்டு. ஆனல் பெரியோர்கள், "பலாத்காரத்தை நீக்க அன்பு ஒன்றேதான் வழி" என நமக்குப் போதிக்கிருர்கள். "அஃதே துணை" என்பதிலுள்ள ஏகாரம் இந்த முடிவில் வள்ளுவர் கொண்ட உறுதியை நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. தீமையை ஒழிக்க அன்புதான் துணை என்பதை வள்ளுவர் போன்ற பெரியவர்கள் வரையறை செய்து சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிருர்கள். நாம் அன்பின் வலிமை பற்றிச் சந்தேகப்பட

லாம். ஆனல் பெரியோர்களுக்கு அந்தச் சந்தேகம் இல்லே. அதனல்தான் உறுதியொடு அதனைத் தெரிவிக்கிருர்கள். அஹிம்சா தர்மப் பெருநெறியின் அடிப்படையான தத்து வத்தை இந்த உரைமூலம் பரிமேலழகர் எடுத்துக் காட்டு வது ஒரு தனிச் சிறப்பாகும். "மறத்தை நீக்குதற்கும்" என நுட்பமாக அவர் உரை எழுதிய திறம் மிகவும் பாராட்டற்குரியது.

செய்யுளில், "மறத்திற்கும் அஃதே துணை" என்று இருக்கிறது; பரிமேலழகர் வலிந்து "மறத்தை நீக்குதற் கும்" என உரை எழுதுவது பொருந்துமா? என்று கேட்கலாம். "ஆபத்திற்கு நீயே துணை" என்ருல் "ஆபத்தை உண்டாக்குவதற்கு நீயே துணை" என்று யாரும் பொருள் கொள்வதில்லே. "ஆபத்தை நீக்குவதற்கு நீயே துணை" என்றுதான் பொருள் கொள்வோம். திருவள்ளுவர் காமத்துப்பாலில், "நெஞ்சொடு புலத்தல்" என்னும் அதிகாரத்தில் "துன்பத்திற்கு யாரே துணையா வார் தாமுடைய, நெஞ்சம் துணையில் வழி" எனக் கூறி யிருக்கும் குறளில், "துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார்" என்பதற்குத் "துன்பத்தை நீக்குவதற்கு யாரே துணையா வார்" எனப் பொருள் கொள்வதுபோல, இந்தக் குறளில் "மறத்திற்கும் அஃதே துணை" என்பதற்கு "மறத்தை நீக்குதற்கும் அன்பே துணை" எனப் பொருள் கொள்ள வேண்டும் என்று பரிமேலழகர் எழுதியிருக்கிருர். ஆகவே இது வலிந்து கூறியதாகாது.

"மறத்திற்கும் அஃதேதுணை" என்பதற்குப் "பலாத் காரத்தை ஒழிப்பதற்கும் அன்பே துணை" எனக் கூறி யிருக்கும் கருத்து யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒன் ருகும். பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கைகொண்ட மேல்நாட்டு அரசியல் வாதிகளும் இப்பொழுது இதனை ஒப்புக்கொள்கி ருர்கள். ஆத்திகர், நாத்திகர், யாவரும் இதனை ஏற்று இன்றைய உலகிற்கு இது மிகவும் அவசியம் எனக் கூறி வருகின்றனர். எனவே புதிய உரைகாரர்கள் இதனை மறுப் பதற்குக் காரணம் என்ன என்பது தெரியவில்லே. எல்லா இடங்களிலும் தீமையை ஒழிக்க அன்பே துணை என்பது பெரியோர்களின் தீர்க்கமான முடிவு. இதில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டவர்களும்கூட வள்ளுவர் வாக்குக்கு

இத்தகைய உரைதான் உயர்வு தரக்கூடியது என்பதை மறுக்க முடியாது. உலகமெங்கும் திருக்குறளைப் பரப்ப வேண்டுமென்றால் இம்மாதிரியான பெருமைமிக்க உரைகளை நாம் பயன்படுத்த வேண்டுமே அன்றிப் பொருட் சிறப்பில்லாத சாதாரண உரைகளைக் கூறிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது.

பரிமேலழகர் உரைக்கு மாற்றுரை சொல்பவர்கள் அந்த உரையிலும் பார்க்க மிக்க கருத்தாழமும், நயமும் உள்ள உரைகளைச் சொல்லவேண்டும். "தீமைக்கு அன்பு துணை" என்றும், "வீரத்திற்கு அன்பு துணை" என்றும் சொல்கின்ற உரைகள் திருக்குறளின் தரத்தை வெளி நாட்டார் குறைத்து மதிப்பிடும்படியாகச் செய்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இதனை முடிக்கின்றோம்.

---

# சேவற் கொடி

(திருப்பாதிரிப்புலியூர்-வித்துவான் - திரு. க. சம்பந்தன்)

இக்காலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் மாநாடுகள் நடைபெறுகின்றன. தொழிலாளர் மாநாடுகள், உழுவித் துண்போர் மாநாடுகள், அரசியற் கட்சியாளர் மாநாடுகள், சமயத் துறை மாநாடுகள், விஞ்ஞானத்துறை மாநாடுகள், சமூக மாநாடுகள், வணிகத்துறையாளர் மாநாடுகள், பாவை மாநாடுகள், காப்பியம், திருமுறை, திருக்குறள் முதலிய நூற்களை யொட்டி நடைபெறும் மாநாடுகள் எனப் பற்பல மாநாடுகள் நடைபெற்று வருவதை நாம் கண்டும் கேட்டும் வருகின்றோம். இம் மாநாடுகளில் முதற்கண் நடைபெறும் நிகழ்ச்சி யாது? அதுதான் கொடி ஏற்றுதலாகும். இக்கொடியேற்றம் திருக்கோவில்களின் பெருவிழாக் காலங்களிலும் நடைபெறுவதைக் காணலாம். பண்டு ஆட்சி புரிந்து வந்த அரசர்கள் அனைவரும் தத்தமக்கென ஒப்பற்ற ஒவ்வொரு கொடியினை யுடையவராயிருந்து வந்துள்ளனர். அவர்களைப் போலவே இந்நாளில் உலகில் உள்ள அரசர்கள் அனைவரும் ஒவ்வொரு கொடியினை வகுத்துக்கொண்டு வானளாவப் பறக்க விடுகின்றனர். உலகப் பொதுச் சபையில் பங்குகொண்ட அனைத்து

நாடுகளின் கொடிகள் எல்லாம் அங்குப் பறந்தாடுகின்றன என்பதை அறியும்போது கொடியில்லா நாடுகளே இல்லை, கொடியில்லா மாநாடுகள் இல்லை, கொடியேறாக் கோவில்களும் இல்லை என்பதையும் நாம் உணரலாம்.

உலகில் உள்ள யாவராலும் போற்றப்படும் தகுதியுடையவர் கடவுள், ஆசிரியர், அரசர் என்பவர். அவர்கள் மிக்க சீர்மையுடையவர். அன்னாரைச் சூழ்ந்து இருப்பவை எல்லாமும் போற்றத்தகும் தன்மையுடையனவே. அவற்றுள் சிறந்தன பத்து. அவை தசாங்கம் எனப்படும். அவை திருப்பேர், நாடு, நகரம், ஆறு, மலை, ஊர்தி, படை, முரசு, மாலை, கொடி என்பவைகளாம். மணிவாசகப் பெருமான் தன்னையாட்கொண்ட குருநாதனாகிய சிவபெருமானது அங்கங்கள் பத்தினையும் புகழ்ந்து ஓதிய பதிகத்திற்குத் 'திருத்தசாங்கம் என்று பெயர். அப்பத்தினுள் சிறந்தது கொடி.

கொடிகள் அவரவர்கட்கு வேறு வேறு வகையாக அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் சில அத் தலைவரின் அடையாளங்களைக் குறித்துக் காட்டுவன. சில அவரது நல்லொழுக்கங்களை எடுத்து விளக்குவன. சில கொடையால் வந்த புகழினை நாட்டுவன. சில பெருமையால் வந்த ஒளியினை நிறுவுவன. சில அவரது வெற்றியினைக் கூறுவன. சில அவர் மேற்கொண்டுள்ள பணியினை அறிவிப்பன. சில அவர் பணியாமையை உணர்த்துவன. சில தமது நாட்டின் எல்லைக்கு வரம்பைக் காட்டி நிற்பன. சில பெரியோர்களது எண்ணங்களையும் தீர்மானங்களையும் உணர்த்துவன. சில அவர் கொள்கைகளைப் புகல்வன.

கடவுளர்க்கு அவரவர் ஊர்ந்து செல்லும் ஊர்திகளே கொடிகளாக அமைந்துள்ளன. அக் கொடிகள் அம் மூர்த்திகள் வந்த வரலாற்றினையும் அன்பர்கட்கு அவர் அருளிய அருளிப்பாட்டினையும் நன்கு விளக்கா நிற்பன. தேவர்கள் பலர்; அவர்கள் கொடிகளும் பல. எடுத்துக் காட்டாகச் சிவபெருமானுக்கு இடபமும், திருமாலுக்குக் கருடனும், அயனுக்கு அன்னமும், ஐங்கரனுக்கு ஆகுவும், மன்மதனுக்கு மீனமும் கொடிகளாகும். இதிகாசங்களில் வரும்

தெய்வாம்சம் பெற்ற தலைவர்கட்கும் ஒவ்வொரு கொடி உண்டு. முரசக்கொடி, அநுமக்கொடி, அரவக்கொடி, வீணைக் கொடி முதலான கொடிகளும் தமிழ் வேந்தர்கட்கு விற் கொடி, புலிக்கொடி, மீனக்கொடி முதலான கொடிகளும் இருந்துள்ளன. ஆனால் நாம் இங்கு ஆராய்தற்குரிய கொடி அரும்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருகன் தன் அங்கையில் தாங்கிய சேவற் கொடியாகும். நமது அறுமுகப் பெருமா னுக்குத் தன்ஊர்தியாகிய மயிலும் கொடியாகும். இதனை "பல் பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி அகவ" என்பதனாலும் அறிய லாம். சிறப்பாக எங்கும் முருகன் திருக்கரத்தில் எந்நாளும் நீங்காது நிற்கும்தகையது சேவற்கொடியேயாகும். "சேவலங் கொடியோன் காப்ப ஏமவைகல் எய்தின்றால் உலகே" என் பது குறுந்தொகைக் கடவுள் வாழ்த்து. "சேவற்கொடி யாய் திருச்செந்தூர்த் தேவா" என்பது பிள்ளைத் தமிழ்.

முருகன் என்ற சொல் முருகு + அன் எனப் பிரிக்கப் படும். முருகு என்பது மணம் இளமை அழகு கந்தழி (தெய்வத்தன்மை) ஆம் பொருள்களை உணர்த்தும் பல பொருள் ஒரு சொல். கந்தழி என்பது தெய்வத்தன்மை. மனிதத் தன்மையினைக் கடந்தது தெய்வத் தன்மை. மனிதத் தன்மை பற்றுடன் நிற்பது. தெய்வத் தன்மை பற்றற்ற தன்மையுடையது. இன்னும் தனக்கு ஒரு சார்பும் இல்லா தது. பலர்க்கும் சார்பாயுள்ளது. அருவாய் இருப்பது. மனம் மொழிகளைக் கடந்து நிற்பது. ஒளிமயமானது. இன்னும் பல பெருமை வாய்ந்தது.

முருகு என்னும் ஒரு பரம்பொருளே மும்மூர்த்தி கட்கும் முத்தொழில் இயற்ற ஆற்றலைத் தந்தது. கணபதி கந்தன் முதலிய கடவுள்களாக உருக் கொண்டுவந்தது. இன்னும் பலவேறு சமயத்தினர் போற்றும் கடவுளர் கண்ணும் நின்று அவரவர் கருத்தின் வழியொழுகி அருள் செய்வதும் இதுவே. இதுவே அருவநிலை. முருகனாக உருவநிலை கொண்டபோதும் மயிலும் சேவலும் உண்டு. அருவநிலையிலும் சேவலும் மயிலும் உண்டு. முருகனாகிய உருவ நிலையில் வந்த சேவல் காலையில் கூவி உறங்கி இருந்த

உலகினர்களை எழுப்புகிறது. ஒளிதரும் சூரியன் வருகையினை உணர்த்துகிறது. பரம்பொருளாகிய அருவநிலையில் உள்ள முருகுவின்பால் உள்ள சேவல் நாதமாகும். மயில் விந்து வாகும். நாதம் ஆகின்ற சேவல் இறைவன் ஒடுங்கிச் செயலற்று அறிவற்று அமைந்து கிடந்த ஆன்மாக்கட்குச் செயலும் அறிவும் இன்பமும் வர ஒலிக்கிறது. விந்துவாகிய மயில் அவர்கட்கு உடலாய் நின்று உலகத்தினைத் தாங்குகின்றது. உலக மயமாகிய முருகனையும் தாங்குகிறது. இச் சேவல் கூவ உலகம் உண்டாகின்றது.

சேவல் கேவலம் ஓர் பறவை என எண்ணலாகாது. நாம் எந்நாளும் அதனைப் புகழவேண்டும். அருணகிரியாரும் "ஆடும் பரிவேல்அணிசேவல் எனப் பாடும்பணியே பணியாய் அருள்வாய்" என்று முருகனை வேண்டுகின்றார். "சேவலும் மயிலும் போற்றி" என்றும் "குக்குடம் வாழ்க, செவ்வேள் ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க" என்று கச்சியப்ப சிவாசாரியாரும் போற்றி வாழ்த்தியுள்ளார். நாதமாக இருந்து உலகத்தினைப் படைத்த சேவல், உலகத்தினைக் காத்த சேவல், தனது நாதத்தில் ஒடுங்கும் சேவல், முருகனுடைய அருளைப் பெற்ற சேவல், தேரின்மீது இருந்து ஆரவாரித்த சேவல் அம் முருகப்பெருமான் திருக்கரத்தில் என்றும் இருந்து அஞ்ஞான இருளில் அழுந்திக் கிடக்கும் ஆன்மாக்களை எழுப்பி ஞான ஒளியைக் கண்டு திருவருள் பெறும்படிச் செய்யக் கருணைகொண்டு நாளும் விடியற் காலத்தில் இருபத்தைந்து நாழிகைகட்கெல்லாம் திருப்பள்ளி எழுச்சியாகக் கொக்கறு கோகோ! கொக்கறு கோகோ என்று கூவுகிறது. என்பதை நாமெல்லாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அங்ஙனமே எழுந்து முருகனையும், அவன் கரத்திருக்கும் சுடர் வடிவேலையும், அவன் ஊர்தியாம் மயிலையும், கொடியாம் கோழியையும் வாயார வாழ்த்துதல் வேண்டும். உள்ளம் நினைக்கவேண்டும். உடல் வணங்க வேண்டும். மணிவாசகப் பெருமானும் "கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகு எங்கும்" என்றும், "கூவின் பூங்குயில் கூவின கோழி" என்றும் கோழி பள்ளி எழுச்சி பாடுவதைப் பாடுகிறார். ஆகவே நாம்

கோழிக் கொடியோன் அடிபணிய வேண்டும் என்று கூறி இக்கட்டுரையை முடிக்கிறேன்.

" கோழிக் கொடியோன் அடிபணி யாமல் குவலயத்தே
வாழக் கருதும் மதியிலிகாள் உங்கள் வல்வினைநோய்
ஊழிற் பெருவலி யுண்ணவொட்டா துங்களத் தமெல்லாம்
ஆழப் புதைத்து வைத்தால் வருமோ நும் மடிப்பிறகே "

—கந்தரலங்காரம்

—

## மதிப்புரை

திருவாசக விழாச் சிறப்பு மலர்: திருச்சிராப்பள்ளி அருள்நெறித் திருக்கூட்டச் சார்பில் சென்ற மாதம் நடைபெற்ற திருவாசக விழாவின்போது வெளியிடப்பெற்ற இச் சிறப்பு மலரில் சிவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் முதலிய பல பேரறிஞர்களால் எழுதப் பெற்ற 25 கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன. திருவாசகத்தினைக் குறித்துப் பலவேறு தலைப்புக்களில் எழுதப் பெற்றுள்ள அக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் அன்பர்களுக்கு ஆராப் பெருவிருந்தாகும். திருவாதவூர் திருப்பெருந்துறை முதலிய திருக்கோயில்களும், மாணிக்கவாசகரின் பலவேறு படிமங்களும் கண்கவர் வனப்பு மிக்க நிழற்படங்களாக மலரின்கண் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. நல்ல தாளில் அழகுற நன்கினிது பதிக்கப்பட்டுள்ளது. பக்கங்கள் 150, விலை ரூபாய் இரண்டு. வேண்டுவோர் திருச்சி அருள்நெறித் திருக்கூட்டச் செயலாளர் திரு. சோ. கிருஷ்ணன் (58, வன்னியடித் தெரு, மலைக் கோட்டை, திருச்சி-2.) அவர்களுக்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

---

**" தேவாரத் தல வணக்கம்"** - காரைக்குடி சிவநேசர் திருக்கூட்டம் பதிப்பித்தது. போற்றித் திரு அகவல் முறையில் பாடப்பெற்றுள்ளது. தேவாரத்தில் வந்துள்ள பாடல் பெற்ற சிவஸ்தலங்கள் யாவும் அதிலுள்ளன. 8 புதுக்காசுத் தபால் பில்லைகள் "திரு. ராய. சோ. திருநாவுக்கரசு, சிவநேசர் திருக்கூட்டம், காரைக்குடி" என்ற முகவரிக்கு அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

# குடம்பையும் புள்ளும்

(திரு. பி. கிருஷ்ணசாமி)

செந்நாப் புலமைத் திருவள்ளுவர்பெருமான் தலைசிறந்த கவிஞர் ; துறைபோய மெய்யுணர்வின் விளக்கம் ; பல்கலைக் குரிசில். ஒருவர் சிறந்த கவிஞரா எனக் காண்பதற்கு எண்ணற்ற உரைகற்கள் உள்ளன. "எவனும் ஆழ்ந்த மெய்யுணர்வாளனு யிராமல், ஒருபோதும் ஒருயர்ந்த கவிஞனுய் இருந்ததில்லை," ("No man was ever yet a great poet, without being at the same time a profound philosopher"—*S. T. Coleridge.*) என்ற ஓர் உரைகல்லினை மேனுட்டு ஆசிரியர் ஒருவர் படைக்கின்ருர். இவ்வுரைகல்லில் திட்டிக்காணுங்காலும், உலகப் புகழ்பெற்ற திருவள்ளுவரின் புலமைப்பசும்பொன்னெளி மாற்றில் உயர்ந்தே துலங்குகின்றது. திருவள்ளுவரில் கவிதை நலமும், மெய்யுணர்வின் விளக்கமும், ஒளியும் நிழலும் போலவே ஒத்தியைந்து திகழ்கின்றன. கவிதைநலம் பிறங்குமிடத்திலே மெய்யுணர்வு மெலிந்திருப்பது, கண்ணுக்கு இனிமையும், தின்னற்குக் கசப்புமாய எட்டிக்கனி போன்றது. கவிதை நலமின்றி மெய்யுணர்வின் விளக்கம் மட்டும் இருப்பது, உடலுக்கு ஊரனுட்டினும் நாவிற்குச் சுவையில்லா மருந்தினைப் போன்றது. ஆனல், கவிதை நலமும், மெய்யுணர்வின் விளக்கமும் ஒருங்கே விரவித் திகழ்வதோ நாவிற்கு மட்டுமன்றி உடலுக்கும் பெருநலன் விளைக்கும் இன்னமிழ்தம் போன்றது! இவ்விரு நலனும் ஒருங்குருமையால் மேனுட்டிலும் நம் நாட்டிலும் எத்தனையோபேர் திறனய்வாளர்களின் போற்றுதலைப் பெருது போயினர். ஆனல், ஆசிரியர் திருவள்ளுவரோ இவ்விரு பெருநலனும் ஒருங்கு வாய்க்கப் பெற்ற பெரும் புலவர்! அதனல்தான் அவர் பிற மொழியினராலும் புகழ்ந்து இசைபாடப் பெறுகின்ருர். அவ்வரும் பெரும் புலமை, திருக்குறள் முழுமையிலும் பரவிக்கிடக்கக் காணலாம். அவ்வரும் பெறற் புலமை நலத்தின் பெற்றி தெளிய "ஒரு குழிசிச் சோற்றிக்கு ஒரு சோறு பதமாம்"

என்னும் முறைமைபற்றி, ஒரேஒரு குறள் மணியினை ஆராய்தலே ஈண்டைக்கு அமையும் :

" குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
உடம்போ டுயிரிடை நட்பு"

என்பது திருவள்ளுவரின் திருக்குறள் மணிகளுள் ஒன்று. " நிலையாமை " என்னும் தலைப்பிற் காணப்படும் மிகச் சிறந்ததொரு கருத்தோவியமாகக் கவினுற்றுத் திகழ்கின்றது. உடம்புக்கும் உயிர்க்கும் இடையே நிலவும் தொடர்பினை இத் திருக்குறளின் வாயிலாகத் திருவள்ளுவர் இனிது விளக்கியருள்கின்றார். மணக்குடவர்,

" கூடு தனியே கிடக்கப் புள்ளுப் பறந்து போனாற்போலும்,
உடம்போடு உயிர்க்கு உள்ள நட்பு"

என இத் திருக்குறட்குப் பொருள் காண்கின்றார். ஆனால், ஆசிரியர் பரிமேலழகரோ,

"முன் தனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுள் இருந்த புள்ளுப் பருவம் வந்துழிப் பறந்து போன தன்மைத்து, உடம்பிற்கும் உயிர்க்கும் உளதாய நட்பு"

என மணக்குடவரிற் சிறிது வேறுபட்டு உரை வகுக்கின்றார். தம் உரை வேறுபாட்டிற்குப் பரிமேலழகர் பின்வருமாறு விளக்கமும் கூறுகின்றார்.

" இனி, ' குடம்பை ' என்பதற்குக் ' கூடு ' என்று உரைப்பாரும் உளர். அது புள்ளுடன் தோன்றாமையானும், அதன் கண் அது மீண்டு புகுதல் உடைமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமை அறிக."

இங்ஙனம் மணக்குடவர் முதலினோர் உரையினை மறுப்பது மட்டுமே யன்றி, இத்திருக்குறட்குப் பரிமேலழகர் வரைந்துள்ள சிறப்புரை பொன்னினும் மணியினும் போற்றத் தகுவதாய்ப் பொலிகின்றது. அவ்வழகிய இனிய சிறப்புரை வருமாறு :

" ' தனித்தொழிய ' என்றதனால் முன் தனியாமை பெற்றாம் : அஃதாவது கருவும் தானும் ஒன்றாய்ப் பிறந்து வேறாந்துணையும் அதற்கு ஆதாரமாய் நிற்றல் ; அதனால், அஃது உடம்பிற்கு உவமை யாயிற்று. அதனுள் வேற்றுமை யின்றி நின்றே பின் புகாமற் போகலின் **புள்** உயிர்க்கு

உவமை யாயிற்று. முட்டையுட் பிறப்பன பிறவும் உளவே னும் புள்ளையே கூறினர். பறந்து போதற் றொழிலான் உயிரோடு ஒப்புமை எய்துவது அதுவே யாகலின். 'நட்பு' என்றது ஈண்டுக் குறிப்பு மொழியாய் நட்பின்றிப் போதல் உணர்த்தி நின்றது. சேதனமாய் அருவாய் நித்தமாய உயிரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய உடம்பும் தம்முள் மாறுகலின் வினைவயத்தாற் கூடியதல்லது நட்பில என்பது அறிக."

ஆசிரியர் பரிமேலழகர் இவ்வழகிய இனிய உரையினல் மணக்குடவரின் உரையினை மறுத்துரைத்துள்ளாராயினும், மணக்குடவர் அங்ஙனம் உரை வரைந்தமைக்கு உரிய காரணம் இல்லாமற் போகவில்லை. "குடம்பை" என்னும் சொல் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் யாண்டும் 'முட்டை' என்னும் பொருளில் வழங்கப் படாமையினை நினைந்தே அவர் 'கூடு' என்று பொருள் கொண்டனராதல் கூடும்.

"மனையுறை குரீஇக் கறையணற் சேவல்
பாணர் நரம்பின் சுகிரொடு வயமான்
குரூஉச்செய் பிலியின் இழைத்த குடம்பை" (புறம் - 378)

"வெள்ளியும் இருவிசும்பு ஏர்தரும், புள்ளும்
உயர்சினைக் குடம்பைக் குரல்தோற் றினவே" (புறம் - 397)

என்பன போன்ற பாடற் பகுதிகளில் 'குடம்பை' என்னும் சொற்குக் 'கூடு' என்னும் பொருளே ஆட்சியில் உள்ளது. மேலும்,

"கேளாதே வந்து கிளைகளாய் இற்றோன்றி
வாளாதே போவரால் மாந்தர்கள்—வாளாதே
சேக்கை மரன்ஒழியச் சேண்நீங்கு புட்போல
யாக்கை தமர்க்கொழிய நீத்து"

எனவரும் நாலடியார் வெண்பாவினை ஆதாரமாகக் கொண்டும் மணக்குடவர் தம் உரையினை வகுத்தனராதல் வேண்டும்.

இனி, ஆசிரியர் பரிமேலழகர் 'குடம்பை' என்னும் சொல்லுக்கு 'முட்டை' என்பது நேர்முகப் பொருளன்றாயி னும், அதனைக் கொண்டமைக் குரிய காரணம்,

"காண லாம்பரமே கட்கிறந்ததொர்
வாணி லாப்பொரு ளேயிங்கொர் பார்ப்பெனப்

பாண னேன்படிற் ருக்கையை விட்டுனைப்
பூணு மாறறி யேன்புலன் போற்றியே"

எனவரும் அரிய திருவாசகத் திருமொழியினை நினைந்து, அதனை ஆதாரமாகக் கொண்டமையே போலும். மாணிக்க வாசகப்பெருமான் தமது திருவாசகத்துள்,

"உரைமாண்ட உள்ளொளி உத்தமன்வந் துளம்புகலும்
கரைமாண்ட காமப் பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்தோடித்
துரைமாண்ட வாபாடித் தோள்நோக்கம் ஆடாமோ"

எனப் பிறண்டும் பறவைகளின் இயல்பு பற்றிக் குறிப்பிட்டிருத்தல் குறிக்கொளற்பாலது. அன்றியும் 'குடம்பை' என்பதன் பிறிதொரு வடிவமாகிய "குரம்பை" என்னும் சொல்லை மாணிக்கவாசகர் "கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே", "மலவன் குரம்பையை மாற்றிஅம் மால்முதல் வானர்க்கப்பால் செலவன்பர்க் கோக்கும் சிவன்" என ஆங்காங்கு அருளிச் செய்திருத்தலும் அறிந்இன்புறற் பாலது. எனவே, "இங்கொர் பார்ப்பெனப் பாணனேன் படிற்று ஆக்கையை விட்டுனைப் பூணுமாறு அறியேன்" என வரும் மாணிக்கவாசகரின் அருமைத் திருமொழியினை ஆதாரமாகக் கொண்டே பரிமேலழகர், 'புள்' என்பதற்குப் 'பார்ப்பு' (பறவைக்குஞ்சு) எனவும், 'குடம்பை' என்பதற்கு 'முட்டை' எனவும் பொருள் கொண்டார் போலும்!

பரிமேலழகரின் இச்சிறப்புரை மிகவும் பாராட்டற் குரியதே எனினும், மணக்குடவரின் உரையும் மரபு நெறி பிறழாத ஒன்று என்பது மனங்கொண்டு மகிழ்தற்குரியது. மணக்குடவரின் உரைக்கு,

"அலங்கல் அஞ்சினைக் குடம்பை புல்லெனப்
புலம்பெயர் மருங்கிற் புள்ளெழுந் தாங்கு
மெய்யிவண் ஒழியப் போகி அவர்
செய்வினை மருங்கிற் செலீஇயர்என் உயிரே" (அகம் - 113)

எனவரும் பழஞ் சங்ககாலப் பாடலின் கருத்தும் ஆக்கந் தருவதாதல் காணலாம்.

" பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்—கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயினபின் பாரே அநுபவிப்பார்
பாவிகள் அந்தப் பணம் "

எனவரும் ஒளவையார் பாடலினும், உடல் 'கூடு' எனவே குறிப்பிடப்பட்டுண்மை காண்க.

இன்னோ ரனையவை பலவும் கருதுங்கால், பண்டையுரையாசிரியர்கள் தாம் தாம் காணும் உரை விகற்பங்களுக்கு உரிய சான்றுகள் ஏதேனும் கொண்டன்றித் தத்தம் மனஞ் சென்றவாறு உரை கூறி யொழியும் இயல்பினரல்லர் என்பது நம்மனோரால் நன்கினிது தெளியப்படும்.

இவ்வுரைத் திறங்கள் ஒருபுறம் இருப்ப, இத்திருக்குறளால் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர்தம் மெய்யுணர்வின் மேம்பாடும், மிகச் சிறந்த கவிதை நலமும் இனையவென்பதும் இனிதறியக் கிடக்கின்றன. குடம்பையும் புள்ளுமாகிய உவமைகள், உடம்பும் உயிருமாகிய இரண்டும் ஒன்றனை யொன்று விட்டு நீங்கும் அம்மட்டுமே உணர்த்த வந்துள்ளன என உரையாசிரியர்கள் கொண்டிருப்பதாகக் கருத இடனுளது. ஆனால் மிகச் சிறந்த கவிஞரும் மெய்யுணர் வாளருமாகிய திருவள்ளுவர் வேறு பிற கருத்துக்களையும் ஈண்டுக் குறிப்பிட்டுள்ளார் எனலாம்.

பறவைகள் கூடுகட்டும் இயல்பினை நாம் ஊன்றிப் பார்ப்பதில்லை. பறவைகள் தொடக்கமுதலே கூடுகட்டி வாழ்வதில்லை. தத்தமக்குரிய இரை தேடியுண்டு மரக்கிளைகளில் வைகிக் கவலையின்றித் தாம் தாம் வேண்டும் இடங்களிற் றிரிந்து பறந்து பொழுது கழிப்பதே பறவைகளின் இயற்கை. ஆயினும் சூல் கொண்டு முட்டையிட்டு அடைகாத்துக் குஞ்சு பொரிக்கும் நிலை நேருங்காலத்தில் மட்டுந்தான் பறவைகள் கூடுகட்டி வாழத் தலைப்படும். இவ்வியல்பு,

" சூன்முதிர் துள்ளு நடைப்பெடைக் கிற்றுணைச் சேவல்செய்வான்
தேன்முதிர் வேழத்தின் மென்பூக் குதர்செம்மல் ஊரன்"

எனவரும் திருக்கோவையார் செய்யுளானும்,

" உள்ளூர்க் குரீஇத் துள்ளுநடைச் சேவல்
சூன்முதிர் பேடைக்கு ஈனில் இழைஇயர்

தேம்பொதிக் கொண்ட தீங்கழைக் கரும்பின்
நாறு வெண்பூக் கொழுதும்..."

எனவரும் குறுந்தொகை (85)ச் செய்யுளாலும் உணரப்படும். கூடுகட்டிய பறவை அதன்கண் நெடுநாள் தங்குவதில்லை. முட்டையிட்டு அடைகிடந்து குஞ்சு பொரித்து, அக்குஞ்சுகளை வளர்த்த பின்னர் அக்குஞ்சுகளையும் போக்கித் தானும் அக்கூட்டினை விட்டுப் பறந்து போய்விடும். ஆணவ மல இருளின்கண் அறிவு மயங்கித் திரிதரும் உயிர், தான் இருவினைப் போகம் நுகருதற் பொருட்டு இடையே வேண்டப்படும் உடம்பாகிய கூட்டில், அவ்வினை பரிபாகம் எய்தும் அளவும் வைகியிருந்து, வினைக்கழிவின்கண் விட்டுப் பிரிந்தொழியும் என்னும் மெய்யுணர்வுக் கருத்தும் பிறவும் இத் திருக்குறளில் அமைந்து திகழ்கின்றன. "வினைப்போகமே ஒரு தேகங்கண்டாய் வினைதான் ஒழிந்தால் தினைப்போதளவும் நில்லாது கண்டாய்" எனவரும் பட்டினத்தடிகள் திருமொழியும் ஈண்டுச் சிந்திக்தற்குரியது. இன்னோரனைய அரும்பெருங் கருத்துக்கள் பலவும் அமைய இவ்வழகிய திருக்குறள் மணியினைச் செவ்வதின் அருளிச் செய்த ஆசிரியர் திருவள்ளுவரின் அளப்பரிய பெருமாட்சிமையை யாம் என் என்பேம்! "கரையற்ற தொன்றைக் கரை காணலாகுமோ?"

---

# மலரின் நுண்மாண்

(மா. ப. தியாகராஜன்)

எல்லோரும் விரும்புகிற பொருள்களுள் மலர் மிகவும் முதன்மையானது. மலர்களை விரும்பாதவர்கள் எவருமிலர் என்னலாம். மாதர்கள் தலைக்கணிகலனாக மலரைக் கொள்கின்றனர். தேவர்களின் தாள்களுக்கும்அணிகலனாக மலர்களிருக்கின்றன. பூசனைக்கும் போற்றுதல் செய் உபசாரங்களுக்கும் மலர்களே உபயோகப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மூர்த்திக்கும் ஒவ்வொருமல ருகந்ததெனக் கூறப்படுகிறது. சிவபெருமானுக்குக் கொன்றைமலர், விநாயகருக்குத் தும்பைமலர், கந்தவேளுக்குக் கடம்பமலர், திருமாலுக்குத் தாமரை கூறப்

படுகின்றன. மலர் மாலைகளைக் கண்டாலே மனத்தில் ஓரமைதி பிறக்கிறது. அமைதி நிறைந்த அடியவர்களைக் காணில் எப்படி மனத்துக்கோர் ஆறுதல் ஏற்படுகிறதோ அதேபோல் மலர்களைக் காணில் நமது மனம் மலர்ச்சியுறுகிறது.

காகிதத்தில் எவ்வளவுதான் நுட்பமாக மலர்களைச் செய்த போதிலும் அம்மலர்கள் மனத்தைக் கவர்வதில்லை. இயற்கை மலர்களிலுள்ள தன்மை அவைகளிடத்தில்லை. ஆண்டவனுடைய படைப்பில் நாம் போட்டியிடுவது பொருந்தாது. மலர்களின் பலவித வண்ணங்களைக் கண்டே மனிதன் வண்ணங்களைக் கூட்டிச் சித்திரம் வரைதற்குப் பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும். மனிதர்களுக்குத் தேஜஸ் அல்லது நல்லொளி முகத்தில் காணப்படும் என்று கூறுகிறார்களே அதுபோல் மலர்களிலும் ஒரு நல்லொளியிருக்கின்றது. அதுதான் இயற்கை மலர்களைக் காகிதப் பூவினின்றும் பிரித்துக்காட்டி விடுகின்றது. எனவே பூக்களில் வெறும் அழகேயன்றி வேறு தன்மைகளும் இருக்கவேண்டும். ஒரு மனிதனின் நல்லொளி அவனுடைய மனத்தூய்மையால் ஏற்படுகிறது. அவன் தன்னைப் பிறருக்கு எவ்வளவு பயன்படுத்திக் கொள்கிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவன் உள்ளொளி பெறுகிறான். மனிதன் புகழை விரும்பிப் பிறருக்கு நன்மையைச் செய்கிறான்.

மலர்களோ உலகை அழகுபடுத்தவே படைக்கப்பட்டனவாகக் காண்கின்றன. மனிதன் வாழும் இவ்வுலகம் மலர்களால் அலங்கரிக்கப்படவேண்டுமென்ற கருணையுடைய ஆண்டவனை "நன்றுடையான் தீயதிலான், நரை வெள்ளேறு ஒன்றுடையான், உமையொருபாகமுடையான்" என்று திருஞானசம்பந்தர் பாடியபடி நாம் எண்ண வேண்டாவா? "ஆண்டவனில்லையென்றோ ஆண்டவன் என்னைக் கஷ்டப் படுத்துகிறான் என்றோ கூற நமக்கு வாய் கூசவேண்டாவா? மலர்கள் காற்றினலைவுகளுக்கிடையே, சூரிய வெப்பம் தகிக்க முட்கிளைகளின் முனையில் நின்றும் ஆனந்தத்தின் அறிகுறியாக மலர்ந்த தோற்றத்தை அளிக்கின்றன. சந்தோஷமாக இருக்கிற ஒருவனுடைய முகம் மலர்ந்திருக்கிற தென்கிறோம். கற்பனைக் களஞ்சியமாக உள்ள கவிஞர்கள்

மகளிருடைய அவயவ வனப்பிற்கு உவமையாக ஒவ்வொரு மலர்களைக் கூறுகிறார்கள்.

கவிகள் மலர்களிலழகை மட்டும் கண்டனர். ஞானிகள் அவைகளில் தூய உண்மைகளைக் கண்டனர். தாயுமான வர் "பார்க்கின்ற மலரூடும் நீயேயிருத்தி" என்று ஆண்டவ னையே மலர்களில் காண்கிறார். மக்களுக்கு அவைகள் எடுத்துக் காட்டும் ஒழுக்கங்கள் என்ன என்பதை ஞானிகள் கண்டு பாடியுள்ளார்கள். வண்டுகள் மலர்களில் உண்டாகும் தேனை உண்ணுகிறது. அந்த இன்பம் அற்பமாகிய இன்ப மென்றும், அது நாக்கிந் திரியத்திற்குச் சிறிதளவு இன்பத் தைக் கொடுக்கக் கூடியதென்று, காண்தொறும், பேசும் தொறும், நினைக்குந்தொறும் உள்நெக ஆனந்தத்தேன் சொரியும் குனிப்புடையானுடைய பெருமையைச் சென்றா தாய் கோத்தும்பி என்கிறார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். மலர்களின் காட்சி அவைகள் தரும் தேனின் இன்பத்தை விட இனிமையான தென்னலாம். அவைகளின் குண விசேஷங்களை எண்ணி நம் அறிவு தூய்மைப்படுகிறது.

முட்புதர்களிலோ, வனாந்தரத்திலோ சோலைகளிலோ, நந்தவனத்திலோ, மாடமாளிகைகளிலோ, உல்லாசப் பாதை களிலோ காற்றிலோ, மழையிலோ எந்த நிலைகளிலும் அவை மலர்ந்து அழகைக் கொடுக்கின்றன. அவைகளுக்குத் தண் ணீரும், எருவும் பூமிக்குள் வேரிலிடுகின்றோம். அதுபோல் மனிதனை அழகுபடுத்துவதும் அவனுக்கு ஆக்கம் கொடுப் பதும் பஞ்சேந்திரியங்களினால் மனத்தில் இடப்படும் விஷயங் கள் ஆகும். மனத்தூய்மையால் மனிதன் மேன்மையுற வேண்டும். ஐந்து இந்திரியங்களும் ஐந்து கிளை வேர்களாக அமைந்துள்ளன. மனிதனை அஜபவிருக்ஷம் அல்லது தலை கீழான மரம் என்று கூறுவர். தலைகடுமாறினால் மனிதன் கீழே விழுகிறான். வேரறுபடின் மரம் கீழே சாய்ந்துவிடும். கஷ்டத்திலும், சுகத்திலும், மலர்ச்சியான முகத்துடன் உள் ளொளியுடன் மனிதன் வாழ்வதற்கு மலர்கள் எடுத்துக் காட் டாக இருக்கின்றன. பொறுமையின் உருவமாகப் பூக்களைக் காணலாம். சிறிதளவு நீரருந்தி வண்டுகளுக்குத் தேனும்,

மனிதர்களுக்கு வாசனையையும், அழகையுந் தந்து மலர்கள் வாழ்கின்றன. உலர்ந்து விழுமுன் தம்மைப் போன்ற பூக்கள் விருத்தியாகவேண்டுமென்று வித்துக்களை உற்பத்திசெய்து விடுகின்றன.

சுவர்க்கலோகம் மிகவும் அழகான உலகம் என்று கூறு கிறோம். குறைபாடுகளையே நினைந்து வாழும் ஒருவனை அங்குக் கொண்டு சென்றாலும் அவன் அந்த அழகை அனு பவிக்கும் ஆற்றலிலனாவான். ஆண்டவன் தம்மக்களை மகிழ் விக்க இவ்வுலகில் இயற்கை வனப்புகளை அமைத்திருந்த போதிலும் அவைகளை அனுபவிக்க ஒரு ஆற்றலும் வேண் டும். மலர்களின் அழகை மட்டும் கண்டால் போதாது. அவைகளின் உண்மையை உணரக் கவியின் கற்பனை வேண் டுவதில்லை. அவைகளை நந்தவனங்களிலும், வீடுகளிலும் அலங்கரித்தும், நாம் வணங்கும் மூர்த்திகளுக் கிட்டும் அவை களுடன் பழகிப் பழகி அவைகளின் நல்லுணர்ச்சியைப் பெறுதல் வேண்டும். மனம் சோர்வடைந்திருக்கும் காலத் தில் மலர்களைச் சற்று உற்று நோக்கி ஆண்டவனின் அருளாக் கங்களை அவைகளின் மலர்ச்சியில் காணில் மனம் ஊக்கம் பெற்றுச் சாந்தியை அளிக்கும். அழகான சூழலில் வாழ்வதற் கும் அழகான எண்ணங்களையே எண்ணவும் அழகான காட்சி களையே காண விழையவும் மனிதன் பழகவேண்டு மென்பதை மலர்கள் கற்பிக்கின்றன. அதுவே ஆண்டவனை அடைய முதற்படியாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

எனவே இறைவனை வழிபடுதற்கு, அவ்வுணர்ச்சியை ஊட்டிய இயற்கையில் மிளிரும் மலர்களைப் பயன்படுத்து கின்றோம். அவைகளுக்கு ஆதாரவளிக்கும் தண்ணீரையும் பயன் படுத்துகின்றோம். பின்வரும் பாடல்கள் பூவொடு நீர்கொண்டு இறைவழிபாடு செய்வது மனிதனுக்கின்றியமை யாத பண்பாகும் என்பதை விளக்குகின்றன.

"புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ண லதுகண்டு அருள் செயாநிற்கும்
எண்ணிலி பாவிகள் எம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாமல் நழுவுகின் றாரே"

"வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்ந்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினையேன் நெடுங் காலமே"

"சுற்றுக் கொள்வன வாயுள நாவுள
இட்டுக் கொள்வன பூவுள நீருள
கற்றைச் செஞ்சடை யானுளன் நாமுளோம்
எற்றுக்கோ நமனால் முனிவு உண்பதே"

---

## செய்திச் சுருக்கங்கள்

சமாஜ நிர்வாக சபைக் கூட்டம் :—22–11–1959 ஞாயிறன்று காலை 9½ மணிக்குச் சென்னை, இராயப்பேட்டை, ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய பக்தஜன சபையில் நடைபெறும்.

வெள்ளி விழா விரிவுரை : காஞ்சிபுரம் மெய்கண்டார் கழகத்தின் சார்பில் மெய்கண்டதேவ நாயனார் திருநாளின் அங்கமாக, வெள்ளி விழாக் குருபூசை விரிவுரை 1-11-59 ஞாயிறன்று உயர்திரு. எ. உத்தண்டராம பிள்ளை I.A.S. அவர்கள் தலைமையில் ஸ்ரீஞானப் பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் ஆதின மடாலயத்தில் மிகவும் சிறப்புற நடைபெற்றது. தமிழ் மறை மன்னர் திரு. ஆ. விநாயக முதலியார் அவர்கள் திருமுறை ஓதியபின், புலவர் மாமணி திரு. வீ. திருஞான சம்பந்த முதலியார் அவர்கள் வரவேற்புரை கூறினார்கள். சித்தாந்தக் கலைமணி வித்துவான் திரு. சி. அருணைவடிவேல் முதலியார் அவர்களும், மதுரை ஆதீனச் செஞ்சொல்மாமணி திரு. சச்சிதானந்த சிவகுமாரன் M.A. அவர்களும் முறையே "சிவஞானபோதம்" "திருக்குறிப்புத் தொண்டர்" என்னும் பொருள்கள் பற்றி அரிய இனிய விரிவுரைகள் ஆற்றினர். தலைவர் அவர்களின் முடிவுரைக்குப் பின் திரு. என். ஆர். சடகோப முதலியார் அவர்கள் நன்றியுரையும், திரு. எஸ். காளப்ப முதலியாரவர்கள் வாழ்த்தும் கூறினர்.

காஞ்சிச் சிவதல வார வழிபாடு : காஞ்சிச் சிவதலத்தின் 9வது யாத்திரையில் 49வது வார வழிபாடு 1-11-59 அன்று திருவேகம்பநாதர் திருக்கோயிலில் நடைபெற்றது. அது போது புலவர் மாமணி திரு. வீ. திருஞானசம்பந்த

முதலியார் அவர்கள் "மெய்கண்டதேவ நாயனூர் புராணம்" என்பது பற்றி விரிவுரை நிகழ்த்தினூர்கள்.

மாதாந்தர சமயப் பிரசார வழிபாட்டுக் கூட்டம்: சென்னைத் தருமபுர ஆதீனப் பிரசார நிலையத்தின் சார்பில், திருவொற்றியூர்த் தியாகேசப் பெருமான் திருக்கோயிலில், ஸ்ரீமெய்கண்டார் குருபூசைத் திருநாள் விழாவுடன் சேர்த்து நடத்தப்பெற்றது. ஸ்ரீ வடிவுடையம்மையின் சந்நிதியில், சித்தாந்த சிகாமணி திரு. க. வச்சிரவேல் முதலியார் B A.,L T. அவர்கள் தலைமையில், சைவப் பெரியார் திரு. ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை B.A.,L.T. அவர்கள் ஸ்ரீ மெய்கண்டார் குருபூசைத் திருநாட் சொற்பொழிவுகளைத் தொடங்கி வைத்தார்கள். திரு. ச. சிவகுமாரன் M A அவர்களும், திரு. புலவர் முருகவேள் M A.,M O.L. அவர்களும் முறையே "மெய்கண்டார் வரலாறு" "சிவஞானபோதம்" என்னும் பொருள்கள் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினர். பட்டினத்தார் சமாதித் திருக்கோயிலினும், ஸ்ரீ இராமலிங்க சுவாமிகள் சபையினும் வழிபாடு நிகழ்த்தப் பெற்றது. ஸ்ரீ இராமலிங்க சுவாமிகள் சபையினர் வந்திருந்தோர் அனைவருக்கும் இனிய சிற்றுண்டிகள் வழங்கினர். வித்துவான் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் இந்நிகழ்ச்சிகளை நன்கினிது முன்னின்று நடாத்தி ஆசியுரை முதலியன வழங்கிச் சிறப்பித்தருளினூர்கள். இராயப்பேட்டைப் பாலசுப்பிரமணிய பக்த ஜனசபை, இராயபுரம் இறைபணிக்கழகம், சென்னைச் சைவ சித்தாந்தமகா சமாஜம் முதலிய சமய அமைப்புகளும், சென்னைத் திருவாளர்கள் - கே. ஏ. அருணூசல முதலியார், மேயர் கம்பெனி மாசிலாமணி முதலியார், ருக்மணிகுக்கர் அ. சோமசுந்தர் செட்டியார் M A., சாரதி பிலிம்ஸ் மேனேஜர் இராமமூர்த்தி ஐயர், மலேயா பொன். கோவிந்தசாமி முதலியவர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டு மகிழ்வித்தனர்.

கந்தர் சஷ்டி விழா: மாங்காடு ஸ்ரீசிவ சண்முகானந்த பக்தஜன சபையின் சார்பில் வழக்கம் போற் சிறப்புற நடந்தது. திருப்புகழ்ச்சதுரர் திரு. சே. த. இராமலிங்கம்

பிள்ளை B.A.,B.T., திரு. நே. த. கிருஷ்ணசாமி முதலியார் B.A.,B.T., திரு. புலவர் முருகவேள் M.A.,M.O.L., திருமதி எம். கஜலக்ஷ்மி அம்மையார், புலவர் திரு. எம். கே. புண்ணிய கோடி ஆகிய அறிஞர்கள் சொற்பொழிவாற்றி விழாவைச் சிறப்பித்தனர். திருவாளர்கள் இராஜரத்தின முதலியார், பொன்னம்பல முதலியார், அருணாசல முதலியார் முதலிய உள்ளூர்ப் பெருமக்கள் பலரும் ஈடுபட்டு நின்று விழாவை நன்கினிது நடத்தியமை குறிப்பிடற்பாலது.

கூட்டுப் பிரார்த்தனை : கொழும்பு ஜிந்துப்பிட்டி சிவசுப் பிரமணிய சுவாமி கோவிலில் வழக்கம்போல வாரந்தோறும் சென்ற மாதத்திற் சிறப்புற நடைபெற்றது. உயர்திருவாளர் கள் - கே. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, சோ. நடராஜன், எம். எஸ். சுப்பிரமணிய பிள்ளை, பி. குப்புசாமி பிள்ளை, சி. எஸ். எஸ். மணிபாகவதர், கே. வி. கணபதி ஆகிய அறிஞர் பெருமக்கள் சொற்பொழிவாற்றியும் பண்ணொன்ற இசை பாடியும் நிகழ்ச்சிகளை நன்கினிது நடத்தித் தந்தார்கள்: தேவஸ்தானத் தார் சங்கத்தின் தொண்டுகள் பெரிதும் பாராட்டற்பாலன.

மெய்கண்டார் திருநாள் விழா : நமது சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் சார்பில், சென்னைத் தியாகராய நகர் தருமபுர ஆதினப் பிரசார நிலையத்தில் 1-11-59 ஞாயிறன்று மாலை கொண்டாடப்பெற்றது. சித்தாந்த சிகாமணி திரு. க. வச்சிரவேல் முதலியார் B.A.,L.T. அவர்கள் "சிவஞான போதம்" பற்றி ஆராய்ச்சி நிறைந்த விரிவுரை யாற்றி மகிழ்வித்தார்கள். செயலாளர் திரு. மா. ப. தியாகராஜ முதலியார் B.A. அவர்கள் நன்றியுரை கூறினார்கள்.

திருப்போரூர் முருகன் செந்தமிழ்க் கழகத்தின் முதல் ஆண்டு விழா 15-11-1959 ஞாயிற்றுக்கிழமை திருப்போரூ ரில் தேவாலயத்தில் நடைபெறும். சமாஜ அங்கத்தினர்கள் பலர் சொற்பொழிவாற்றுவார்கள்.

திருத்தம் : "சித்தாந்தம்" அக்டோபர் இதழில் 344-ம் பக்கத்தில் வந்துள்ள அப்பர் கரையேறிய திருக்குளத் திருப் பணி நன்கொடையில் ரூபா என்றுள்ளதை வெள்ளி என்று மாற்றிப் படித்துக் கொள்க.

## சந்தா நேயர்களுக்கு முக்கிய அறிவிப்பு

**1960** ஆண்டு சமாஜ அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய சந்தாவை 31-12-1959க்குள் தயவு செய்து அனுப்பி விடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1960 ஜனவரி மாதம் வி. பி. பி. யில் சித்தாந்தம் அனுப்புவதால் பல அங்கத்தினர்களுக்கு 58 புதுக்காசு அதிகமாகக் கட்டணத்துடன் கொடுக்கவேண்டி வருவதாலும், மற்றும் சிலருக்கு வருத்தம் ஏற்படுவதாலும் முன்னதாக அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் சந்தாவை அனுப்பிவிடுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மணியார்டர் மூலமாகச் சந்தாவை அனுப்பும் அன்பர்கள் கூப்பனில் குறிக்கவேண்டிய முக்கிய விஷயங்கள் : **1.** சந்தா எண். **2.** சந்தாதாரர் பெயர் **3.** தெளிவான தற்போதைய தபால் முகவரி **4.** பல சந்தாதாரர்கள் ஒருமணியார்டர்மூலம் மொத்தமாகப் பணம் அனுப்பினல் அவரவர்கள் சந்தா எண் பெயர் விலாசம் தனித்தனியே கூப்பனில் எழுதியனுப்பவும். பணம் அனுப்பவேண்டிய முகவரி: காரியதரிசி, சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் **28,** இராமகிருஷ்ணமடம் சாலே, சென்னை-**4.**

மலாய் நாட்டில் உள்ள சமாஜ உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய சந்தாக்களை திரு. கே. இராமநாதஞ் செட்டியார், B.A., B.L. அவர்களிடத்தேனும், திரு. சிவநேயன் அவர்களிடத்தேனும் செலுத்திவிடலாம். —செயலாளன்.

### பிரிவாற்றுமை

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் பழைய உறுப்பினரும், திருவதிகை, திருவெண்ணெய்நல்லூர் முதலிய இடங்களில் சமாஜ மாநாடுகளை நடத்தித்தந்த சைவ மெய்யன்பருமான திருவெண்ணெய்நல்லூர் திரு. எம். சின்னசாமி ரெட்டியார் அவர்களின் திருமகனர் திரு. டி. சி. சுந்தர ரெட்டியார் தமது 42-வது வயதில் இறைவன் திருவடி நிழல் அடைந்தார். அன்பர் திரு. சின்னசாமி ரெட்டியார் அவர்கட்கும் அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும் சைவ சித்தாந்த சமாஜத்தார் தங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர். திரு. சுந்தர ரெட்டியாரின் ஆன்மா சாந்தியடைவதாக.

# காஞ்சித் திருநகர்வலம்

---

காஞ்சிபுரத்தில் 38 ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுவரும் நகர்வலம் 11-10-59 ஞாயிற்றுக்கிழமை வழக்கம் போல் சிறப்பாக நடைபெற்றது. 1000-க்கு மேற்பட்ட அன்பர்கள் தாய்மார்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் மாணவ மாணவிகள் இதில் கலந்து கொண்டனர். நகர்வலம் சருவ தீர்த்தக் குளக்கரையிலிருந்து காலை 6-30 மணிக்குத் தேவார பாராயணத்துடன் புறப்பட்டது. 8 மணிக்குத் திருவோண காந்தன்றளியில் வழிபாடும், சிற்றுண்டியும் நடைபெற்றன. 10 மணிக்கு எனாத்தூர் என வழங்கும் இனனூர்ச் சிவாலயத் தீர்த்தக்கரை மண்டபத்தில் சிவஞானபோதக் கூட்டுப் பிரார்த்தனை நடைபெற்றது. பகல் ஒரு மணிக்குச் சிவாத் தானம், பாக்கீசத் திருக்கோயில்களில் வழிபாடும் மகேசுவர பூசையும் நடைபெற்றன. ஆவணக்களரி அலுவலகத் தலைவர் திரு. பெரியண்ணன் பி. ஏ. அவர்கள் தலைமையில், மதுரை ஆதீனப் புலவர்மாமணி திருஞானசம்பந்த முதலியார் நகர் வலத்தின் சிறப்பையும், 16 மைல் சுற்றளவுள்ள காஞ்சிமா நகரை வலமாக வருகின்றவர்கள் பெறும் சிவ புண்ணிய நலத்தையும், விரிவாக எடுத்துக்கூறி நகர் வலத்தை 600 ரூபா செலவில் நடத்திக்கொடுத்த காஞ்சிமா நகர்ச் சிவபுண்ணியச் செல்வர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறினார். பின் நகர்வலத் திருக்கூட்டம் 5 மணிக்குப் புறப்பட்ட இடமாகிய சருவதீர்த்தக் குளக்கரைக்கே வந்து சேர்ந்தது. 6 மணிக்கு அனுட்டானம் முடித்துத் தேவார பாராயணத்துடன் கச்சியேகம்பம், குமரகோட்டம், கௌசிகேசம், கச்ச பேசம் வழிபட்டு வாழ்த்துடன் நகர்வலம் இனிது முடிந்தது.

---

Printed at the Sadhu Press, 15, Madhava Perumal Koil Street, Mylapore by D. Mangayarkarasi and V. K. Punithavathi. Edited by Pulavar Murugavel, M.A., M.O.L. & Published by S. Satchidanandam Pillai, B.A., L.T. for the Saiva Siddhanta Maha Samajam, 14, Warren Road, Mylapore, Madras-4.